

REPRODUCCIÓ ÍNTEGRA DEL POLÈMIC FULLET D'INFORMACIÓ SEXUAL

Els barris de Ciutat

Es Coll d'En Rabassa

FUMS I RENOUS SÓN A L'ORDRE DEL DIA

Pàg. 4

L'AVENTURA DE LES MALVINES

Que la guerra és cosa massa important per deixar-la en mans dels militars és cosa prou sabuda. Com podríem pensar que quatre aventurers d'uniforme poden tenir solucions per un gran país com Argentina! La sinistra Junta Militar que oprimeix els argentins ofereix un balanç desolador: prop de 20.000 víctimes del "pistolisme d'Estat", inflació galopant, atur creixent asfíxia de la vida intel·lectual, economia en total bancarrota... I com a corona de l'loer l'aventura imperialista a les Malvines. Galtieri volia una Gran Argentina que s'annexionés les Malvines, les Georgies, les Sandwich, les illes del Canal de Beagle enfront de Xile, un immens territori de l'Antàrtida, etc. Però talment com el militarisme alemany o japonès, cometé l'error de desdenyar la capacitat de resposta dels anglo-saxons. I el tiranet de Buenos Aires caigué humiliat per la derrota. Esperem que Argentina compregui que el seu problema nacional no és altre que la mateixa Argentina. Els imperialismes de segona categoria com 'el que ha impulsat la invasió de les Malvines, no tendran altre resultat que fer anar Argentina de Galtieri a Galtieri.

MADRID BÉ HO VAL LOAPA-PSOE: FORA LA CARETA AUTONOMISTA

UN DESVERGONYIT INTENT NO CONSTITUCIONAL DE RESTAURACIÓ CENTRALISTA

El PSOE ha seguit, envers la LOAPA, amb la seva coherència política: les contínues traïcions a les Nacions i pobles de l'Estat Espanyol. No és tan sols aquesta LOAPA per al PSOE una conseqüència del 23-F, sinó la seva pròpia línia de partit. Les Nacions de l'Estat Espanyol, un cop harmonitzades, hauran de tenir ben en compte qui les harmonitzà, sobretot a l'hora de votar. Però el més trist és que el PSOE i UCD hauran estat davant la Història els autèntics desestabilitzadors de la Democràcia, col·laborant

descaradament amb les forces que sempre han oprimert els pobles de l'Estat Espanyol, el qual ara volen uniforme, actuant més d'acord amb èpoques dictatorials que no amb la Constitució que ells mateixos feren.

Al PSOE li volem recordar les derrotes electorals a Catalunya i al País Basc, no precisament per casualitat. També li ho recordariem a UCD si gairebé a hores d'ara no fóra un difunt.

EDITORIAL

UN PROBLEMA D'ESTAT

Pensar que un Estat pot sortir intacte de gairebé quaranta anys de dictadura resultaria una pintoresca il·lusió. Però molts de ciutadans de l'Estat Espanyol han volgut creure en el miracle d'una transició de la dictadura a la democràcia feta sense traumes ni perills. La quimera s'enfonsà el 23 de febrer de 1981 amb un intent de Cop d'Estat destinat inequívocament a destruir les autonomies, a col·lapsar la dinàmica sindical, a ofegar els partits polítics. En definitiva, a impedir que els ciutadans d'un país democràtic escollissin amb plena llibertat el seu futur.

A mesura que han passat els anys d'ençà de la mort de Franco, s'ha fet cada cop més evident que un sector prou ampli de les Forces Armades i Cossos de Seguretat de l'Estat no acaba de pair l'actual sistema democràtic. I que si troba dirigents prou hàbils i unes condicions històriques adients no dubtarà gens ni mica de passar per damunt la voluntat popular manifestada a les eleccions i ens farà tornar a la nit de la dictadura. Davant el problema —com davant tants d'altres!— el govern de la UCD ha adoptat l'actitud de sostenir que el problema en qüestió no existeix i que, per tant, no cal preocupar-nos. La frase de Calvo Sotelo: "Somos una democracia vigilante, no vigilada" seria el símbol perfecte d'aquesta ceguesa absoluta davant un problema fonamental, un problema d'Estat de la resolució del qual depèn la supervivència de la democràcia avui vigent a l'Estat Espanyol.

Les Forces Armades no són una institució ahistòrica, sinó determinada per una guerra civil victoriosa contra una democràcia parlamentària, contra l'esquerra, contra les autonomies, contra la llibertat cultural i política. I durant quaranta anys, el franquisme se'n preocupà prou d'adoctrinar-les dins una mitologia autoritària, centralista i reaccionària. Per això mateix ens han de resultar admirables els sectors d'aquestes Forces Armades que han estat capaços d'entendre, l'època democràtica i acceptar-

la positivament. Però no oblidem que altres sectors, amplis i poderosos, dins les institucions militars detenten una força extraordinàriament sòlida capaç d'impulsar un intent de Cop d'Estat el 23 de febrer, convertir el judici en una tribuna pública contra la democràcia i la Monarquia, i aconseguir unes penes mínimes fins i tot amb escenes grotesques com els fets que succeïren dins el Consell Suprem de Justícia Militar.

Els elements golpistes que infesten les Forces Armades i els Cossos de Seguretat de l'Estat —on detenten posicions clau de poder— han sortit guanyadors després del fracàs aparent del 23-F. El desmantelament de les autonomies, el pactisme social de l'esquerra, la por dels ciutadans a un nou i sagnant Cop d'Estat... són elements generats pel 23-F i reforçats per unes sentències més irrisòries que generoses. Enfront de tot això, l'immobilisme del govern de la UCD és el factor més perillós per fer esclatar la crisi. Un país que desitja reformes li ha retirat —País Basc, Catalunya, Galícia i Andalusia— la confiança tant per la dreta —a favor d'AP— com per l'esquerra —a favor del PSOE— i també per les opcions nacionalistes basques i catalanes. I en aquest moment podem dir que el govern de la UCD viu gràcies a la generositat dels seus adversaris. Perillosa situació de debilitat que obri possibilitats al golpisme.

Lamentablement les expectatives del futur més pròxim no poden ésser gaire esperançadores. L'alternativa PSOE, carregada de pactes amb UCD durant l'actual legislatura, especialment en temes referits a l'autonomia —la LOAPA n'és un bon exemple—, queda desqualificada.

El nostre projecte de futur no es basa en un canvi —o recanvi— de govern, sinó en la transformació de l'estructura estatal. El model d'estat defensat des de sempre pel Partit Socialista de Mallorca és aquell on el poder sigui compartit en igualtat de condicions per totes les nacions que en formen part.

**ELS
ESPECIALISTES
EN
ALTA
FIDELITAT**

**so professional,
televisió,
cinema,
discs**

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★
★ **Descompte especial** ★
★ **als lectors de** ★
★ **"Mallorca Socialista"** ★
★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

C/. Antoni Marqués i Marqués, 4
Telf. 295174
CIUTAT DE MALLORCA

OPINIÓ

I ALTRE VEGADA TRASLLATS FORÇOSOS

Una vegada conegudes les llistes provisionals del Concurs General de trasllats ens trobam amb el problema dels mestres traslladats forçosos de les Illes (essent el moviment de mestres de Mallorca cap Eivissa el més nombros: vuit a Formentera, vint-i-cinc a Eivissa, un a Menorca; de Menorca a Mallorca dotze; Veure els quadres adjunts). Provenen mestres de la Península de parla Castellana, així ens trobarem el proper curs pobles com Pollença (més del 50 per cent del Claustre provindrà de fora de les Illes). Aquests fets són deguts que:

1) Hi ha una tendència (ja quasi històrica) per part dels diferents tribunals qualificadors dels opositors de les Illes a donar les qualificacions més baixes de l'Estat Espanyol; el número u de la llista d'opositors de les Illes figura entre el cinquanta darrers (ens referim als opositors lliures, sense serveis) de la llista provisional del Concurs General de Trasllats; per això hi ha denou mallorquins (que podrien quedar-se a Mallorca) que són desplaçats a Eivissa i Formentera per l'arribada de denou concursants amb zero punts de la Península.

2) Havent-hi mestres d'Eivissa i Formentera suficients per cobrir les places dels mallorquins desplaçats forçosos i dels quinze peninsulars (per què no se contracta mestres aturats d'aquelles illes?)

Tots aquests fets des de l'òptica de treballadors de l'Ensenyança provoca dos ti-

pus de problemes més interrelacionats que no sembla:

1) Per una banda els problemes econòmics i familiars deguts al canvi de residència que comporta unes fortes despeses de lloguer i trasllats (es pot donar el cas d'haver de pagar el lloguer al mateix temps —amb un sou idèntic— de dues cases i també els viatges que condiciona la insularitat, no és possible traslladar-se cada dia d'illa a illa).

2) La problemàtica pedagògica —tal volta la més adient— que suposen aquests trasllats se concreta en:

a) El desarrelament dels mestres al seu medi de treball (que en el cas de les Illes té implicacions lingüístiques, entre altres; mestres castellanolparlants que desconeixen la llengua catalana).

Això va en contra de la potenciació i defensa de la nostra identitat cultural, no oblidem que hi ha una legislació com el Decret de Bilingüisme que a la pràctica es va negant amb fets com el que estam denunciant.

b) Els trasllats provoquen un tipus de tasca professional caracteritzada per la seva "interinitat", sobre tot en el cas dels mallorquins a Eivissa —o bé es podria sospitar que un cert nombre de mestres peninsulars vénen a fer turisme o a sumar els punts necessaris per retornar a la seva regió d'origen.

c) Si el Ministeri "d'Educació" planifica (sic) una reforma dels continguts

mínims de l'Educació General Bàsica i en el cicle inicial/ preescolar es recomana que els mateixos professors compleixin el cicle, com es pot dur a terme si persisteix un tipus de concurs de trasllats que fa de la mobilitat el seu protagonista.

Com es pot cobrir les necessitats de mestres d'un centre d'E.G.B. si no hi ha un Decret de Plantilles que contempli les autonomies i preautonomies.

La filosofia del concurs de trasllats fa prevaler els aspectes burocràtics sobre els pedagògics.

Un any més donat que no se volen resoldre els problemes de fons que provoquen aquests trasllats forçosos ens veim obligats a repetir —a més dels arguments abans esmentats— la cerimònia de visites a institucions públiques, polítiques, administratives, etc. com poden esser: Els Consells, Partits, Delegació del MEC, Inspecció, per aconseguir una solució de pegat (se manté oficialment la plaça definitiva però en la pràctica es té una "adscripció temporal d'una plaça a un altre lloc").

Aquesta "solució" és el fruit de dos anys de mobilitzacions i reclamacions, per què enguany encara no és clar que es resolgui de la mateixa manera, malgrat les promeses oficials.

(*) Membre Comissió Permanent d'EBG

Joan M. Pintado (*)

EL "MUNDIAL" I L'ESPANYOLISME ALS PP.CC.

Què pinta el País Valencià en tota aquesta gran cerimònia? Crec que no és concedir-nos una importància extraordinària pensar que el "Real Comité Organizador" dels Mundials reserva a València un paper de certa rellevància. Una rellevància de tercera, clar, com pertoca a la "tercera capital de Espanya". Pensem que si Barcelona encetarà els campionats i a Madrid es jugarà la final, la selecció espanyola jugarà a València perquè —i això ha estat dit— compta amb l'entranyable afició dels valencians, com ha pogut comprovar-se en els freqüents encontres internacionals que la selecció ha fet darrerament al nostre cap i casal. Algun cartell i algun programet d'Aitana ja ha apel·lat a l'"españolidad" dels valencians cridant-nos al Mestalla. I no endebades al popular... Toni Lara se li ompli la boca en parlar de les "plenades" i del fervor al camp del València quan ve la selecció. Més d'u hem estat sorpresos veient éivir del Mestalla estols de banderes estatals, acompanyades d'alguna de la ciutat, talment certes manifestacions.

Ara és de prevure, a més de la invasió del personal més apassionadament carpetovetònic de la pell de brau, una intensificació de la consciència espanyolista dels valencians. Una intoxicació que voldrà fer-nos oblidar la vergonya d'autono-

mia que ens han concedit, l'opressió que no cessa a la llengua, o la discriminació i marginació econòmica del nostre país (TBC, impostos, exportacions, reconversió industrial...). València serà la més espanyola de les ciutats del Mundial.

I València, és clar, res de País Valencià o, ni tan sols, Comunidad Valenciana. Això ni existix per al R.C.O. ni —i això és més trist— per a ningú dels que hi tenen cullerada. Ni ajuntaments, ni Diputacions ni Consell han sospitat que el País Valencià, en aquesta magnífica ocasió, haguera de presentar-se als mateixos valencians, als espanyols, als estrangers, al món, com un poble amb personalitat pròpia i definida, amb institucions —tot i ridícules— i llengua oficial estrenades després de 275 anys de submissió total. Però no: la nostra llengua serà absent de tots els esdeveniments i ningú no sabrà que en aquest territori hi ha un poble que lluita, cada dia amb més força, perquè se'l respecte. El folklore més estúpid serà tot; si els valencians conscients no ens encarreguem de suplir, com puguem, el buit oficial. Heus ací un con-vit a la imaginació a veure què podem fer.

El fet català no ha estat —mai absent del món esportiu a Catalunya. I especialment en el futbol, l'equip F.C. Barcelona —el "Barça"— ha

estat símbol i canal de la reivindicació catalanista envers l'equip de la capital de l'estat. És encara una cina de vertebració de la societat catalana i d'integració dels immigrants al voltant d'una afició esportiva.

Ací a València, i a tot el País Valencià hi ha hagut una pràcticament total comunicació entre futbol —i esport en general— i valencianisme. Els valencianistes, procedents majoritàriament dels sectors intel·lectuals o prou culturitzats no hem estat en general especialment aficionats a l'esport, i el futbol ha rebut constants menyspreus i crítiques com a fenomen social alienant. Per l'altre costat, si els aficionats al futbol eren massivament gent treballadora, els directius i controladors dels clubs valencians, i particularment del València C.F. procedien d'unes classes adinerades que ben poca estima han manifestat mai pel nostre poble.

Tanmateix, la base aficionada, defensora a ultrança dels colors locals, en principi sembla que podria haver estat guanyada per a una relativa indentificació esport valencianisme. Però ha estat víctima del confusionalisme general, i aqueixos colors, per colors i per locals, ni hi han aglutat gens.

A més a més, el València no és el líder indiscutible de tots els valencians; el con sud del País en té dos de propis, i amb força: l'Hèrcules d'Alacant i l'Elx. Al nord de Castelló és molt estesa l'afició al Barça.

De tota manera no es tracta de preconitzar el model "més que un club". Potser no és l'únic ni el més desitjable. El mal és que ací no n'hi ha hagut cap altre. I com moltes altres instàncies, el futbol s'ha inhibit davant la conflictivitat social del fet valencià.

Però el valencianisme no pot seguir ignorant l'esport (ni tantes altres coses...). Cal enfrontar-n'hi amb propostes renovadores, engrandidores i viables. I a nivell personal, els esportistes o aficionats no podem "passar" de fer present en l'esport el compromís amb el País i la simple i inherent valencianitat a què tenim dret. I que els polítics s'hi apunten quan vullguen.

Bernal

FERRET REFLEX

Al "Diario de Mallorca" de dia 17 de juny A. Ferret ens dedica al PSM un comentari curt que si el treim a rotlle és únicament per posar en evidència un responsable de l'opinió política teòricament imparcial i que es té per honest i seriós.

A la pàgina 15, dins el títol de "Crisis refleja", tot analitzant la crisi de la UCD arreu de l'Estat la reflecteix a la UCDB, i com qui no vol la cosa, cap al final es despenja que aquí no cal asustar-se de res i que la situació no és dolenta per als "contristes". Idó bé, l'home ignora d'entrada l'actual correlació de forces i a nosaltres ens situa després de la FSB, AP-Matutes i PCIB. Una revisió dels darrers resultats electorals no li aniria malament.

Del PSM "que no ha sabido aprovechar las crisis de las izquierdas locales" (sic). Però senyor, que es pensa que aquest partit és com la UCD dels seus ulls, que es mou per oportunisme? El PSM no pretén aprofitar-se de res ni de ningú. Els companys de l'esquerra que han sofert crisis ja saben el domicili del PSM i són el suficient responsables per saber on és —el seu futur polític.

Quan escriu que nosaltres sols proposem pactes ecològics falta a la seva professió. Un editorialista mínimament informat hauria d'estar al corrent que el PSM ha fet i fa quècom més que pactes ecològics i sols li bastaria repassar la col·lecció del seu propi diari per adonar-se de la seva desinformació.

Equívocat una vegada més quan diu allò de "pactes ecològics que contribuiran a su suicidio político al arrebatarle banderas propias". I això com se menja? No deu estar assabentat que aquí ho celebrarem amb xampany, quan el pacte fou assumit. Una vegada més tornarem a repetir que el PSM no cerca oportunisme, sinó oportunitat política. I el pacte, davant unes eleccions és oportú.

Igual que la crisi, Ferret també és reflex de la UCD.

J. Barceló

mallorca socialista

"La revista de l'esquerra nacionalista"

Responsable Coordinador: Rafel Oliver i Pigulllem
Consell de Redacció: Antoni i Alomar,
Joan Barceló, Climent Garau, Biel Florit,
Tomeu Payeras, Josep Tur i Mari.
Edita: Partit Socialista de Mallorca,
Redacció, Administració i Publicitat:
carrer Temple, 7, Ciutat de Mallorca, -1 tel. 221414-221626
Imprimeix: Editora dalear, S.A.
Dipòsit Legal: PM 511-77
Tirada: 8.000 exemplars.

III TROBADA DE CONSELLERS I REGIDORS NACIONALISTES D'ESQUERRA

Els Consellers i Regidors assistents a la IIIa Trobada acorden, per unanimitat, les següents conclusions en matèria sanitària:

1) Política Sanitària Assistencial, Preventiva i d'Inspecció:

— Medicina Assistencial: se creu convenient l'establiment de tres nivells d'actuació, en ordre creixent d'especialització: (a) nivell local; (b) nivell comarcal; (c) nivell illa.

— Medicina Preventiva i d'Inspecció: se fomentarà una política adequada i constant que atengui preferentment la informació sanitària a nivell escolar i d'adults així com la inspecció d'aigües, begudes i aliments, i es pressionarà la Conselleria de Sanitat perquè organitzi campanyes d'informació i medicina preventiva, i sempre a tres nivells d'actuació, en ordre creixent d'especialització: (a) nivell local, (b) nivell comarcal, (c) nivell illa.

Se donarà suport als equips d'inspecció, anàlisi i control d'aigües, begudes i aliments de la comarca, així com al seu equipament inclosos tot el que es refereix a equips mòbils, d'inspecció i utilitat per al transport de malalts i ferits.

Tant en la Medicina Assistencial, com pel que fa a la Medicina Preventiva i d'Inspecció, és de tot necessari que els professionals de les diferents àrees de la Sanitat actuïn com a veritables equips de treball i en tot moment perfectament coordinats entre si.

3) Tractament dels Residus Sòlids i Líquids: Se recomana als diferents Ajuntaments la mancomunitat dels serveis de recollida de fums i tractament dels residus sòlids i líquids. Així com que s'intenti el reciclatge d'aquests residus, en la mesura que sigui possible.

— Residus Sòlids: se recomana la combinació de forns crematoris i plantes de compostatge. Es reduirà així el volum dels residus i se reciclen per tal d'aconseguir adobs per a l'agricultura. Es rebutja totalment qualsevol política d'enterraments dels residus sòlids, pels greus inconvenients que presenta: augment constant i freqüent de muntanyes de fums que suposaran una greu transformació de la nostra geografia, alteració de la qualitat dels terrenys, contaminació de les aigües freàtiques, amb greus conseqüències per a l'agricultura i pel subministrament d'aigua potable.

— Residus Líquids: se recomana la instal·lació de depu-

radores, combinades sempre amb una política eficaç i adequada de regius que permeti la utilització ràpida de les aigües ja depurades, que impedeixi així la posterior i freqüent contaminació de les aigües depurades dins la mateixa depuradora.

3) Control alimentari, d'aigües i begudes:

Se fomentarà una inspecció freqüent i constant, a partir dels centres comarcals esmentats, tant pel que fa a la recollida de mostres, com a les seves anàlisis.

4) Atenció Geriàtrica:

L'assistència social i sanitària als ciutadans de la tercera edat serà política primordial dels Ajuntaments Nacionalistes.

S'encaminarà cap a la inserció dels nostres majors en la vida activa de cada poble o ciutat, fugint del seu emmagatzament en institucions gegants, "monstre", i es procurarà la seva estada al lloc on hagin nascut i viscut, mijaçant una fórmula d'assistència domiciliària.

Es té prevista una propera Trobada per a tractar de la Hisenda pública i municipal, a fi de complementar aquestes conclusions amb mesures i proveïments econòmics, ja que aquests temes són competència en part dels municipis i, en part, de l'administració autonòmica i de l'administració estatal.

Cura, 10 de juny de 1982.

Candidatura Independent d'Algaida.

Candidatura PSM Andratx.

Candidatura Independent Böger.

Candidatura PSM Campanet.

Candidatura PSM Capdepera.

Candidatura PSM Ciutadella.

Candidatura PSM Ciutat.

Candidatura Independent Progressista d'Inca.

Candidatura PSM Montuiri.

Candidatura Independent Selva.

Candidatura Independent de Sant Joan.

Entesa Campanera.

Sineuers Independents.

Maria Juan i Benejam, Conseller del PSM al C.I. Menorca

Gabriel Oliver i Oliver, Conseller del PSM al C.G.I.

ENHORABONA

Josep Maria Llompart, ha vist reconeguda la seva tasca i desvetllaments d'"home de combat" per la Mallorca dels nostres dies i del futur amb la concessió del "Premi d'Honor de les Lletres Catalanes" que no és cap guardó literari sinó cívica i patriòtica.

Enhorabona, endavant i pensau que "en som molt més els que ells volen i diuen"...

"Mallorca Socialista".

EL "NACIONAL-CATOLICISMO" DE JERONI ALBERTÍ

Durant la recent visita del president de la Generalitat de Catalunya, Jeroni Albertí tingué una nova oportunitat de demostrar la seva incapacitat pel càrrec de president. Jordi Pujol, a més d'haver de resoldre tot sol el problemàtic concert extraordinari dels "Conrado-boys" els marcà un gol de penal quan en el seu discurs polític del Teatre Principal aixecà els aplaudiments del públic amb la seva referència als "països de llengua catalana", que tant de greu els sap als de la UCD. Però el millor fou a Lluç. Jordi Pujol feu filigranes per deixar el marge la qüestió religiosa, no així en Jeroni des Cassino que evidencià —com si de Blas Piñar es tractés— un mitjà "nacional-catolicismo". Vegeu: "Lluç ha gido y es la defensa de la cristiandad de Mallorca. Sintetiza el sentimiento del pueblo". A més de beato, l'apuntarem de presidents del "cursillos". Però la virgüeria és quan s'afica amb la recuperació. Es veu que ha sentit campanyes: "Estamos en la vía de recuperar todo aquello que es nuestro, e indiscutiblemente hay que recuperar el sentido cristiano de la vida". I Nosaltres encara no ens hem recuperat d'aquesta.

EN CONRADO ÉS UN MAL-PENSAT

A la sortida del concert extraordinari del diumenge dia 20 en Conrado de Villalonga es dirigeix a Valentí Puig i al carrer li diu: "Estic pensat si això —es refereix al fallit concert de Montserrat Caballé i Joan Pons— mos ho han preparat aposta". Ho demanarem a la Generalitat a veure que diuen.

SI TE SENTIS MALLORQUÍ

El Partit Socialista de Mallorca (P.S.M.) vol fer-te una crida de cor i amb la mà oberta. És ben curta: si estimes Mallorca i estàs per una societat de benestar sense classes que el teu ajut i suport estigui amb el P.S.M.

Ben segur que amb més d'una de les coses que la gent del P.S.M. ha dit o fet no hi estàs d'acord. Però és que el nostre Partit és només allò que els homes i dones en fan d'ell pel socialisme.

Aquest és el perill i l'incertiu a la participació que el P.S.M. té i t'ofereix. Que tal vegada ha estat perquè el teu criteri ha faltat per a treure una anàlisi més clarivident de la realitat mallorquina que, amb les limitacions humanes pròpies, els homes públics del P.S.M. t'han desil·lusionat.

Ben mirat, també pots pensar com estaria avui Mallorca si el P.S.M. amb la seva actitud obstinada i radical, no s'hagués fet sentir amb constància.

Avui, la llei dels grans números ens vol ofegar. Que les minories no han de tenir veu i vot diuen. No trobes que estan fent el mateix amb Mallorca?

Només la participació teua i de molts altres pot fer que la veu de Mallorca no calli. Que noitros no tenim capital que ens mantengui ni altra empena que la de les persones de Mallorca. Per això, també no hem de callar quan es fa començ de la nostra illa i dels nostres drets com a poble.

Si estimes Mallorca i no vols quedar passiu davant el que dia a dia estan fent amb ella (i si se te'n fot que te diguin a tu també "messiànic") dona el teu ajut quan puguis, on puguis i com puguis el Partit Socialista de Mallorca.

"Mallorca Socialista"

Ultima Hora

Nº

Elegancia i bon gust

En models exclusius de:

Antonio Ponze
Atasi
Bop
Escola
Enrique Caminal

Hit Parade
Margarita Nuez
Martela Brazzy
Nina Ricci
Pertegaz

Pier Carden
Susana
Tanagra
Zebedia...

Super
boutique

Banc de S'oli
Rubi, 12 Ciutat de Mallorca

ES COLL D'EN RABASSA, una barriada amb problemes FUMS I RENOUS ESTAN A L'ORDRE DEL DIA

El Coll D'En Rabassa està just-su-aquí, a sis quilòmetres de Cort, poc més, poc menys. És una barriada de l'extrarradi de Ciutat que, com pràcticament totes les altres de parellsca ubicació, malviuen de les porgueres dels pressuposts que l'ajuntament destina als barris que tenen cara del Corpus, per allò, supòs, de donar imatge allà on pertoca, o allà on troben ells que pertoca. S'hi sempre que he pegat un cop d'ull a Ciutat, he tenguda la mateixa impressió: és com aquells ninets que, amb la tovallola es renten els ulls i el front; però es deixen les galtes brutes.

A més, si ho hem de dir tot, i com que avui escau potser també convendria dir que, al Coll, s'hi acumula tota la brutor i tots els inconvenients conseqüents d'una concentració de serveis, ben discutible des d'una concepció socialista del món i la bolla: Gesa.— Sant Joan de Déu, Aeroport Mercapalma, Escorxador Municipal, un Hiper de nova alçada, una teulera de certa envergadura, el "djetto" de Son Banya...

Tot aquest estat de coses comporta, de bon principi, un tràfec intens a tota hora, a una zona de carrers mitjancers tirant a estrets, mal senyalitzats, amb dos semàfors solitaris i no precisament als llocs més necessaris segons el meu criteri, sens guardies municipals ordenadors de la circulació. Tot això, així, d'entrada. Ah, i clots a balquena.

ES PASSEN LA PILOTA ELS UNS ALS ALTRES

Després, ja ho diem, Gesa.—Sant Joan de Déu. Anys i anys, les associacions de pares, el club nautic, les associacions de veïns, tot deu demanant a Gesa i a les autoritats que es prenguin mesures encaminades a solucionar les contaminacions acústiques i els fums sulfurosos que la central tèrmica escup per les xemeneies, més baixes del normal degut als avions i sense cap filtre. I res. L'assumpte, l'han denunciat per escrit a l'ajuntament, al Consell, a les entitats ecologistes de la província, a tots i cada un dels mitjans de comunicació. I res. Es passen la pilota els uns als altres. Mentre, els infants, al col·legi nacional, més de cinc-cents alumnes, continuen tenint un índex molt alt de malalties de la pell i de les vies respiratòries. Tenim testimonis de metges que confirmen el particular. I res. Molta demagogia, cançons, paraules; informes que, fotocopiats, es reuquen als interessats sense haver adoptat cap mesura ferma. I au, festa, per dos dies que hem de viure, eh?

El Claustre de Professors del Col·legi Nacional Mixt, les dues associacions de pares de la barriada, el Club Nautic Cala Gamba, i un parell d'entitats i associacions de veïnats, recolzats per més de dues mil signatures, han dirigit escrits als següents estaments i persones:

RELACIO DE PERSONES I ORGANISMES ALS OUALS S'HA ENVIAT DOCUMENTACIÓ

Governador Civil de Balears.
President del Consell General Interinsular, Batle de Ciutat.
Delegat Provincial del Ministeri d'Indústria.
Delegat Territorial del Ministeri d'Sanitat.
Delegat Provincial de la Secretaria d'Estat i turisme.
President del Foment de Turisme de Mallorca.
President del Col·legi d'Arquitectes.
Consellers del Consell Insular de Mallorca, (tots).
Tinents-Batles i Regidors de l'Ajuntament de Ciutat.
Srs. Senadors per Balears.
Srs. Diputats per Balears a les Corts Espanyoles.
Subsecretari d'Aviació Civil.
Director General d'Aeroports.
Director de l'Aeroport de Son Sant Joan.
Delegat del Ministeri de Cultura (Delegada, en aquest cas).
Id. Id. Ministeri d'Educació i Ciència.
Directors del diaris: Diario de Mallorca - Balears - El Día - Ultima Hora - Hoja del Lunes.
Director de la publicació "Integral".
Directors de les emissores següents: Radio Mallorca - Radio Juventud Radio Popular - R.N.E. - T.V.E. Balears.
Director General del Medio Ambiente (Ministeri d'O.P. i Urbanitzacions)
Grup Ornitològic Balear. (GOB) INESE.

TOTHOM RECONEX L'EXISTÈNCIA DE CONTAMINACIÓ

Alguns, bastants d'aquests contestats pels destinataris. Quasi tots diuen que si, que efectuat els estudis pels gabinets corresponents, efectivament, hi ha contaminació al Coll, deguda a la Central tèrmica, i en part també a la proximitat de les capçaleres de pista de l'aeroport. Sobre tot aquesta contaminació s'accentua quan les condicions meteorològiques en són propícies, o sia, quan hi ha gran estabilitat atmosfèrica i absència de vents.

Però clar, que hi havia contaminació ja ho sabien els "colleros". No era menester que els ho confirmés ni el batle, ni el president de Gesa, ni cap comissió d'estudis ecològics, vaja.

El que demanen són solucions concretes: que els avions aterrin i s'alcin d'acord amb les normatives internacionals que regulen els decibels que són convenient suportar a un nucli de població; que certs tipus d'avions que fan més renou que una tronada d'estiu, siguin revisats o retirats de circulació; que es racioni en el possible el tràfec aeri nocturn, com ja han fet a un parell d'aeroports europeus; que més allà dels caps de pista, per la zona del "Carnatge", s'hi sembrin arbres, de manera que amb la seva absorència acústica facin minvar la propagació dels renous de les turbines; que la Central Tèrmica de Sant Joan de Déu sigui

anar al telèfon; que deixin de degradar l'ecosistema de la Caleta de Cala Gamba amb els desaigües calents procedents de la refrigeració de les màquines. I veurem si després ho serà recuperable a Cala Gamba, la platja. Que instal·lin grups de pressió que empenyguin el fum per amunt amb força, a fi de suplir la mínima altura de les xemeneies, etc...

LES CONTESTACIONS DIVERSES I GUSTOSES

Les contestacions són del més i gustós. Per exemple Gesa, per boca del seu president, fa un acte de sincerament al Batle Ramon, i li diu que sí, que sap que qualque temporada n'hi ha de contaminació, al Coll. Però que, vaja, ells empenen el millor fuel que es pot trobar al mercat, que és el número 1. Que amb el Fuel BIA, troben moltes dificultats de subministrament, (ja ha passat la pilota a Campsa, us n'adonau?), i que sempre malgrat tot en tenen una bona reserva de BIA, al manco per quatre dies, i que ara seran endoblats.

tes coses, i es va fer allà sobretot perquè ja era una zona degradada per l'aeroport. Si no vols tassa, tassa i mitja. Que si les vàlvules i els altaveus fan renou, aquest és insignificant, dins els context del produït pels avions. (Dit d'una altra manera: a un ofegat, ja li poden donar més aigua tanmateix...). Que no existeixen filtres al país adequats per posar a les xemeneies. Que miraran d'anticipar-se a les condicions meteorològiques adverses i empraran BIA encara que sigui molt gravós per GE societat anònima.

L'enginyer en cap de la Delegació del Ministeri d'Indústria i Energia, confirma la contaminació existent i el fet que la mateixa és produïda per GESA. Al mateix temps adreça a GESA, un escrit per fer-los avinent la necessitat de la màxima observància de les disposicions legals en matèria de protecció del medi ambient. Encara que afegesqui després que, a Sant Joan de Déu, s'hi observa un perfecte compliment de l'ordenat pel Decret 2204/1975, arti-

Comerc de les Illes Balears Don Maximiliano Morales, a un escrit dirigit a D. Miquel Forcada Serrano, director del centre escolar afectat més directament, el Nacional, li manifesta que la seva conselleria és ben conscient dels problemes generals que planteja la central elèctrica, i que, en aquests moments precisos, s'està realitzant un estudi anomenat: "Avaluació de l'Impacte Ambiental de la Central Tèrmica Sant Joan de Déu", el qual diagnosticarà les mesures a prendre.

Mentres duri la realització d'aquest estudi, el Conseller Morales proposa a GESA unes mesures provisionals: aquestes: 1a.— Urgir la instal·lació de la torre meteorològica projectada perquè proporcioni la informació precisa que permeti anticipar l'operació de canvi de fuel no. 1 a fuel BIA, abans que es produïssin els efectes de les emanacions sobre la zona del Coll D'En Rabassa.

2a.— Prodigar més la utilització del fuel BIA (Baix índex de sofre), encara que això signifiqui un perjudici per GESA.

3a.— Reduir al màxim el funcionament dels grups de la central tèrmica Sant Joan de Déu, conseqüent amb l'entrada en servei de la Central tèrmica "Es Murterar".

I tot això.

Per acabar, de totes maneres, crec que ho puc fer amb el que en llenguatge periodístic, "una perla", que a darrera hora ha caiguda en les meves mans: a un informe que "La Secció Tècnica d'Informació i Control, Departament d'Indústries i Medi Ambient" adreça al Batle de Ciutat, al punt número 8 llegim textualment:

"Per altra banda, també es fa notar que segons la informació verbal facilitada pel Negociat del Medi Ambient, en el mateix no existeix expedient referent a sol·licitud de llicència d'instal·lació, ni que s'haguessin donat mai notícia a aquest Excel·lentíssim Ajuntament per la instal·lació de la Central Tèrmica denunciada".

Aquest fet confirma allò que la saviesa popular ja sap des de sempre: a aquest país, si et descuides una mica, apa, ja t'han remogudes les "morenes" per una temporada!

MAXIMILIÀ MORALES TAMBE DIU LA SEVA

El Conseller d'Indústria i

Biel Florit

FOTOGRAVATS
LLUÍS

Sant Bartomeu, 9 - 1.º - B
CIUTAT - Tel. 21 71 64

desmantellada en el termini més ràpid possible, perquè a que sembla mentida, avui per avui, una central tèrmica dins mateix d'una capital de província. I que, mentre tant, utilitzin el fuel-oil anomenat BIA (baix índex de sofre) i es posin filtres efectius a les xemeneies, ja que es considera que la salut és el primer de tot, a més d'un dret constitucional. Que, Gesa, també "mentrestant", canviï els sistemes de comunicació interior que tenen instal·lats, a fi que tota la barriada, a qualsevol hora del dia o de la nit, no es vegi sobresaltada pels altaveus cridaners quan demanen al sr. Gelabert o al sr. X per

Que Sant Joan de Déu no es pot desmantellar, perquè les màquines encara poden funcionar entre 7 i 12 anys, i que seria tirar massa doblers en orris, en temps de crisi econòmica. I també, fote, perquè la central d'El Murterar, necessita descansar un temps concret cada any, com a 45 dies, i després d'haver descansat per via normal o per avaria, resulta que necessita de la de Sant Joan de Déu per tornar a posar-se en funcionament. Quines coses! Que si, que compren que, situats avui a ara, no seria possible la construcció al Coll D'En Rabassa de la central, però clar, els anys seixanta no miraven tan prim amb aques-

ele 10, I, arribats a aquest punt, no és precís saber fer relloques per deduir que qualque cosa li coixeja, a aquesta legislació, quin, malgrat observar-la, es produeix el present estat de coses a la barriada.

QUÈ ÉS ES SEXE PER VOLTROS?

PER QUÈ PUBLICAM EL FULLET?

Després de la polèmica encetada a l'Ajuntament i als diferents estaments de Ciutat sobre la conveniència o no de la publicació del fullet d'informació sexual, la intenció de la Redacció de "Mallorca Socialista" al reproduir-lo en les seves pàgines no és la d'afegir més llenya al foc, no és la d'entrar en el joc de la polèmica. La nostra intenció

és simplement la d'informar els nostres lectors, sense emetre cap judici de valor al respecte.

Així, trobareu en aquestes pàgines el còmic polèmic reproduït i tota una sèrie d'opinions d'entitats ciutadanes a favor i en contra del fullet.

Les conclusions corren a càrrec vostre.

TELE-HOGAR, TOT EN VIDEO

Les millors marques internacionals
Carrer Nicolau de Pax, 16 - Tel. 27 97 50 i Velázquez, 12 Ciutat

A pesar dels esforços realitzats per reconduir la

EL DIÀLEG SOBRE EDUCACIÓ

*** Els organismes oficials, grans absents dels col·loquis organitzats sobre el tema**

L'absència de representacions dels organismes oficials, ministeri d'educació, Consell i Ajuntament de Palma, a la taula rodona sobre educació sexual organitzada per una sèrie d'entitats ciutadanes entre les quals es trobava la cooperativa Servei de Salut Escolar, demostra, per si feia falta, la quasi impossibilitat de que es produïxi un debat mínimament obert entre les diferents concepcions que conviuen en la nostra societat entorn d'un tema sempre polèmic.

En no ésser-hi representats aquests organismes oficials ni altres sectors que s'han distingit per la seva oposició sistemàtica a la divulgació de coneixements entorn al sexe en la línia marcada per l'equip del Servei de Salut Escolar, va fer que la taula rodona no servís per provocar el debat obert que els seus organitzadors sens dubte desitjaven. Aquesta falta de debat però no va invalidar un acte que, com havia succeït amb el col·loqui d'experts del dia anterior, va ésser seguit per molta gent a pesar de la que en aquests moments cal qualificar de fatídica coincidència amb l'horari d'un dels partits del mundial.

EL SILENCI DELS MESTRES

Sense cap dubte el mo-

ment més significatiu de la taula rodona, encara que les exposicions teòriques dels components de la taula, Frederic Boix, Cosme Fiol i Guillem Daviu, tots ells moderats per Marina Valldeperes, tinguessin moments d'interès, va ésser el moment en què el representant del STEI traslladà la pregunta entorn a l'estat actual de l'educació sexual a les nostres escoles als mestres presents a la sala que, per les reaccions produïdes per la pregunta, es podia deduir que eren molts. La resistència dels mestres a pronunciar-se a pesar de la insistència tant de la moderadora de la taula com del propi representant del sindicat d'ensenyants fou ben demostrativa de la situació del tema i per tant constituïa una resposta més clara a la pregunta que es feia.

Les intervencions que es produïren a força d'insistència serviren per confirmar el que el silenci ja havia fet evident.

EDUCAR ÉS MÉS QUE INFORMAR

La gran aportació del sexòleg català Frederic Boix al debat va ésser tal vegada l'afirmació i explicació de la tesi que educar la sexualitat es molt més que simplement facilitar informació entorn

al tema i encara més quan aquesta informació es refereix exclusivament a la denominació i funcions de determinats òrgans.

Aquest tipus d'educació sexual, segons va dir, ha estat àmpliament superat a països que ens van davant en aquestes qüestions i ha estat moltes vegades rebutjat expressament pels propis nins i nines.

Per en Frederic Boix el caràcter vital de la sexualitat impedeix que es pugui produir una educació estructurada com si fos una assignatura més.

Cada grup de nins i cada nin en particular, va seguir dient, té unes preguntes concretes a les quals cal donar resposta per part de l'educador. Donar resposta a totes aquestes preguntes provocades pels propis sentiments i les pròpies experiències internes de cada adolescent constitueix l'autèntica educació sexual. Una educació que compromet fonament l'educador sigui el mestre o els pares, ja que unes preguntes nascudes de la pròpia experiència volen unes respostes igualment fruit de les pròpies experiències.

UN MONUMENT AL MAL COMPANYY

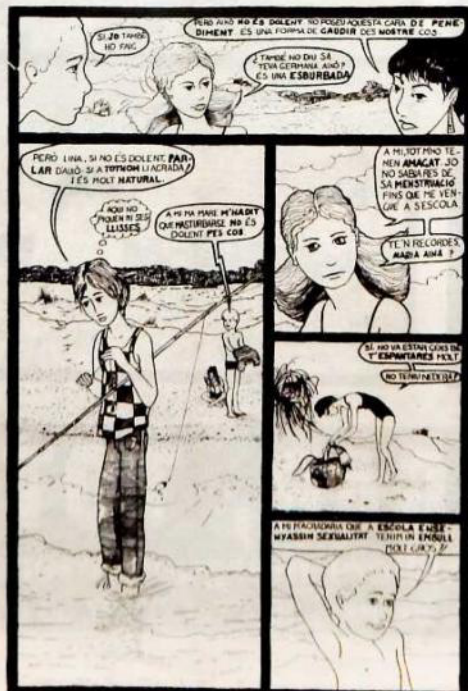
Responent a una pre-

gunta d'una mare que mostrà preocupada pels possibles efectes d'una informació excessiva, Frederic Boix es va referir a les múltiples fonts que té tot infant per trobar resposta a les seves preguntes, allò que significa que el que no li ensenyen els pares o els mestres s'aprendrà d'altres procediments. En aquest sentit es referí a la antigament molt popular figura del mal company que, segons ell, va constituir durant molts anys l'única font autèntica d'informació sobre el sexe, especialment en lo que fa referència a aquelles preguntes més preocupaven en un determinat moment de la seva vida. Precisament pel per que va jugar aquesta

TRIS-TRAS
Boutique
Roba jove i original
Carrer Sindicat, 4 - Telefon: 22-56-73 - Ciutat

Polèmica antorn al fullet del Servei de Salut Escolar

SEXUAL, QUASI IMPOSSIBLE

jans de comunicació, l'església, professionals com metges, psicòlegs, etcètera.

Respecte al tema per en Cosme Fiol és evident que aquest circuit bàsic més que informador resulta desinformador si no ocultador. Començant per una actitud dels pares moltes vegades totalment negativa davant aquestes qüestions convertint en motiu de censura certes actuacions del nin que no són més que actes de descobriment del propi cos i mostrant-se totalment tancats i evasius quan es produeixen les primeres preguntes de l'adolescent. Tampoc els mestres, moltes vegades per por a provocar reaccions en contra per part de la societat, per justificada, per altra part, per les conseqüències que moltes vegades s'han derivat d'actuacions dels mestres en aquest camp. L'actuació de l'Església tampoc no ha estat aclaridora, segons va dir en Cosme Fiol, en aquest tema sinó tot el contrari. Els mitjans de comunicació, per altra part, han propiciat una pornocultura que també resulta inadequada per ajudar l'adolescent a desenvolupar totes les seves possibilitats en el camp de la personalitat.

Aquesta disfunció del circuit bàsic d'informació obliga a vegades a actuar decididament per rompre'l mitjançant actuacions puntuals, sempre que aquestes es duguin a terme de forma correcta.

LA CULMINACIÓ D'UN DIÀLEG DE SORDS

La convocatòria dels dos actes celebrats recentment a l'Escola Gabriel Alzamora i la seva celebració han constituït la culminació d'una polèmica iniciada amb motiu de l'edició del fullet "Què és el sexe per vltros?". Va provocar tot d'una una reacció tal vegada inesperada, per exagerada, per part de l'Ajuntament i una forta reacció contrària dels sectors conservadors de la nostra societat. Van sorgir ràpidament també pronunciaments favorables per part de diversos grups de professionals, claudres de professors, etcètera. Tot això, i a pesar de molts esforços per reconduir la polèmica a un debat sobre el fons de la qüestió, no ha arribat a convertir-se en un diàleg, ja que no s'han produït en cap moment preguntes i respostes o afirmacions i contra-afirmacions que haguessin pogut clarificar el tema, al manco en bona part.

Ara pareix que la polèmica s'acaba. S'acaba també la morbositat de les còpies clandestines i tal vegada tot haurà estat inútil per al conjunt de la nostra societat si els esforços com el del Servei de Salut Escolar o d'altres no poden aconseguir que es provoqui un autèntic diàleg entorn a un tema que ha esdevingut difícil per falta de parlar-ne.

BIEL VILANOVA

COMUNICAT DEL PSM RESPECTE AL FULLET DE SEXUALITAT

La Comissió Executiva del PSM vol manifestar davant l'opinió pública en general, una sèrie de consideracions respecte a la publicació del fullet sobre sexualitat destinat a les escoles estatals d'EGB de Ciutat.

1.— Manifestem el nostre suport a la Cooperativa de Salut Escolar per la seva tasca professional que han anat realitzant aquest darrer any a les diverses escoles de Ciutat, contractats per l'Ajuntament.

2.— Denunciam al Ministeri d'Educació la poca projecció que aquest tema té dins el seu programa i tots aquells professionals de l'ensenyança que no fan ús d'aquesta responsabilitat d'informació als seus alumnes, a fi de millorar la qualitat de l'ensenyament i el nivell social de l'alumnat.

3.— Respecte al fullet manifestem el nostre acord amb els valors implícits en el fullet i al seu contingut, encara que mantinguem unes reserves respecte a la forma, d'altra banda sempre millorable, com reconeixen els propis autors, que potser enfocades d'una altra manera i amb major amplitud haurien fet possible una millor incidència a nivell pedagògic.

4.— Volem criticar UCD i tots els sectors de la dreta en general per la seva instrumentalització del tema, que ben poc afavoreixen la voluntat de progressisme de la nostra societat i la millora d'educació, encara que sigui a temes difícils com el de la sexualitat. Així mateix considerem críticament l'actitud del PSOE, tímida en el que respecte a l'educació i d'ineficàcia en la solució d'aquest tema i en el control d'administració.

Ciutat de Mallorca, 3 de juny de 1982.

gura, Frederic Boix mig en broma proposà la construcció d'un monument al mal company.

ROMPRE UN CIRCUIT BÀSIC DEFORMADOR

El representant de la cooperativa Servei de Salut Escolar, Cosme Fiol, en explicar el treball del seu equip dins el programa de salut escolar insistí en la incidència del tema en el camp de l'educació sanitària en general. Explicà així mateix que durant el desenvolupament del programa s'havien mantingut col·loquis amb mestres, pares i alumnes d'oc-tau de EGB i que sempre

es va pensar en el fullet com a un instrument didàctic auxiliar per aquestes activitats. Explicà així mateix que el contingut del fullet "Què és el sexe per vltros?" és el resultat dels contactes mantinguts amb els nins i nines de les escoles de Palma. Per això tal vegada és per lo que no es tracta d'un manual complet i estructurat sinó d'una sèrie de respostes concretes a preguntes concretes.

Contestant una pregunta que ha esdevingut bàsica en la polèmica provocada per l'edició del fullet en qüestió sobre qui té la responsabilitat de la educació sexual, Cosme Fiol es referí al que ell denomina circuit bàsic d'informació, integrat pel pares, mestres, mit-

LLIBRERIA QUART CREIXENT

Llibres i Joguines didàctiques

Hi trobareu:

TOTS ELS LLIBRES EN CATALÀ

Llibres en francès, gallec, castellà, occità, italià, anglès...

Llibres sobre ecologisme, nacionalisme, feminisme, sexualitat...

També tenim:

Revistes i publicacions de totes les Balears, dels altres Països Catalans, d'Occitània, Galícia, Euskadi, Bretanya...

I MATERIAL DIDÀCTIC PER A NINS I JOVES: juguetes de fusta, trencaclosques, pepes de pedaç, mòbils, contes, còmics...

SERVIM COMANDES A CENTRES D'ENSENYAMENT

El nostre local és a disposició per fer presentacions, debats... i per a tots els nins i nines que hi vulguin passar una estona entretinguda.

C/. Rubí, 5 — Tel. 21 38 21
CIUTAT DE MALLORCA

GLOSSARI

CANVIS FISIOLÒGICS

La nostra constitució canvia als dos sexes des de la infància a la maduresa, sense voler. El canvi més gran que es produeix entre els 9 i 15 anys, en què els dos sexes comencen a desenvolupar els seus caràcters adults, són els pubertats.

a) Pubertat en les noies: Generalment augmenten ràpidament de pes i alçada, se'n desenvolupen les mames, els pits, el pubis i després les aixelles, la cintura s'aprima, els malucs s'abomben i tenen la primera menstruació.

b) Pubertat en els nois: Generalment augmenten ràpidament de pes i alçada, creix la força muscular, augmenta el volum dels testicles, i després el volum del penis, apareix el pubis al pubis, els pits al pit, els pits al pit, a la cara i altres parts del cos, tenen la primera ejaculació.

CONTRACCIÓ

Si en les relacions sexuals es realitza el coït i no es volen tenir fills, es recomana utilitzar algun dels mètodes anticonceptius.

1) Anticonceptiu o píndol:

- Són hormones que imiten l'ovulació.
- Es prenen mitjançant píndols.
- Són molt segurs.
- Només s'han desenvolupat per a la dona.

2) Dispositiu intravaginal o anell:

- Petit dispositiu que s'introdueix dins de l'úter i impedeix la concepció.
- Ha d'esser col·locat per un expert i necessita control mèdic.
- Són molt segurs.

3) Preservatiu o condó:

- És una funda, generalment de goma sintètica, prima i elàstica, que es col·loca sobre el penis i impedeix que els espermatozoides del semen passin a la vagina.
- S'ha de canviar després de cada relació.

4) Diafragma:

- Consisteix en un disc flexible que es col·loca a l'interior de la vagina inferior l'orfei del coll de l'úter i impedeix, així, el pas dels espermatozoides. S'ha d'utilitzar sempre amb crema espermicida per augmentar la seva eficàcia.
- Es canvien normalment anualment.
- S'ha de canviar després de cada relació.

GENTILE:

PENIS:

GLAND:

ESCROT:

LLAVIS GRANS:

CLITORIS:

LLAVIS PETITS:

ORIFICI VAGINAL:

HETEROSEXUAL:

És la persona que s'interessa més tenir relacions sexuals amb persones de l'altre sexe. Les persones que podrien tenir de contactes sexuals amb els dos sexes s'anomenen bisexuals.

HOMOSEXUAL:

És la persona (dona o home) que s'interessa més tenir relacions sexuals amb persones del seu mateix sexe. Les dones que preferien altres dones en lloc d'homes, se les diu lesbianes. Les persones que podrien tenir contactes sexuals amb els dos sexes s'anomenen bisexuals. En tenir els temps i en tota la cultura hi ha hagut persones homosexuals. Per què? Perquè de una de les maneres de manifestar-se la sexualitat i d'expressar-la.

MASCLISTA:

En la nostra societat, és la posició dominant que ocupa l'home respecte a la dona, que origina una discriminació sexual en totes les àrees de la vida (educativa, cultural, econòmica, laboral, etc.).

MASTURBACIÓ:

Es refereix a la pràctica de tocar el propi orgànu sexual amb els dits de la mà o amb algun objecte per provocar la seva excitació i, finalment, la seva ejaculació. És una manera natural de verificar el funcionament dels seus genitals, a part d'esser molt agradable, i la manera en què pràcticament tots els adults i adolescents aprenen a experimentar el sexe. Fins i tot els nens podrien experimentar amb els seus genitals sexuals, el nens els ho impedeix.

MENSTRUACIÓ o REGLA:

A cada dona des de la pubertat fins als 45-50 anys existeix un cicle menstrual regularment i depenent de les condicions que rodegen l'úter, després del coït d'embrió. Cada impacte que rep el coll de l'úter no depèn de la vida sexual, sinó de la vida física i emocional. Cada impacte que rep el coll de l'úter no depèn de la vida sexual, sinó de la vida física i emocional. Cada impacte que rep el coll de l'úter no depèn de la vida sexual, sinó de la vida física i emocional.

REVISTES DE DONES EN PEL (PORNOGRÀFIA):

Hi ha llibres i revistes amb il·lustracions de gent nua o realitzant l'acte sexual, i a moltes persones els agrada mirar-les. La pornografia és un substitut de la sexualitat que es consumeix quotidianament.

PAPERS DE NINA i NEN:

En la nostra societat els nens i nenes són vistos de manera diferent i se'ls ensenya coses diferents. Descriu les diferents maneres de comportament de nens i nenes, de dones i homes en donar al fet d'aver-se excitat que moltes nenes són molestades a l'infància, quan, en realitat, no tenen res a veure amb el sexe de la gent que les fa. Per això: parlar, jugar amb papes, posar la trupa per moure, etc.

VULVA:

Nom del penis extern de la dona. Altres noms són: "figa", "natural", "topa", etc.

BIBLIOGRAFIA

a) Primera etapa:

- Són: Frederic "Com nascem". Editorial Fontanela, Barcelona.
- Són: Frederic "Avís a un adolescent". Ed. Fontanela, Barcelona.
- Són: Frederic "La vida comença (I)". Ed. Reforma de la sexualitat.
- Són: Frederic "La vida comença (II)". Ed. Reforma de la sexualitat.
- Són: Frederic "De donde venimos". Ed. Graillo.
- Són: Frederic "Que me este pasando?". Ed. Graillo.

b) Segona etapa:

- Són: Frederic "Conducta sexual". Ed. Fontanela, Barcelona.
- Són: Frederic "Informació sexual para joves". Ed. Llibres editorials.
- Són: Frederic "Informació sexual para nenes". Ed. Llibres editorials.
- Són: Frederic "De la maternitat a la paternitat sexual". Ed. Nova terra.
- Són: Frederic "Fisiologia de la reproducció". Ed. Edita.
- Són: Frederic "El desenvolupament". Ed. Blume.
- Són: Frederic "Anticoncepció i control de la natalitat". Ed. Goya Ciencia.
- Són: Frederic "Aspectes mèdico-científics de la homosexualitat". Ed. Institut Llatí.
- Són: Frederic "Que són les malalties venères". Ed. Goya Ciencia.
- Són: Frederic "Que és el coït". Ed. Goya Ciencia.

"Servei de Salut sexual"

"La beguda mallorquina"

**RÀDIO
POPULAR
DE MALLORCA**

**és popular i és
de Mallorca**

C. O. P. E.
MALLORCA

MONTUÏRI

—Diuen que a un poble del Pla, famós per les seves capamuntades, hi ha un matrimoni molt curiós. El marit fou elegit recentment president de la UCD local, l'esposa presidenta... d'AP local.

—Diuen al mateix poble que a una reunió de les dretes es proposà que els dos partits germans UCD i AP celebrassin les reunions conjuntament. La proposta fou derrotada i les males llengües afirmen que a causa de l'oposició del president de UCD ja que la proposta era de la presidenta de AP...

—Ara que en aquest poble la dreta és molt desinteressada ja que els regidors de UCD han fet donació dels seus seus. Uns per convidar als seus simpatitzants al sopar d'homenatge al "ministre" Rodríguez Miranda. Un altre per finançar el nou partit, Alianza Popular. Que no és "guapo" això?

—Per cert que aquest nou partit, AP, ja té preparat el seu programa electoral. El primer punt promet que si guanyen tornaran posar el monument a "los caídos". Són tan romàntics.

SELVA

EL POBLE, LA BOCA CLOSA

Entre les notes curioses i, en certa forma, positives de l'arribada dels oficialment ajuntaments democràtics, hem de destacar al nostre poble la constant presència de públic a les sessions plenàries (una mitjana de 40 persones).

Ja el dia de la constitució —abril 79—, la "Sala" fou insuficient per donar cabuda a la gent que, amb expectatives distintes, volia assistir de prop a l'elecció del primer batle. Per a vergonya de la democràcia fou elegit batle una antiga figura falangista i ex-batle cessat.

L'assistència de gent a les reunions plenàries mensuals del Consistori va persistir, amb més o manco aflluència segons la temàtica per tractar. Al principi no hi havia "Pregues i preguntes", després de sol·licitar-lo diverses vegades a la fi fou aprovat, però sempre després d'haver acabat el plenari. Moltes i distintes foren les preguntes i qüestions plantejades per les persones presents a la "Casa de la Vila", qualche vegada fent sortir del solc al batle.

A principis d'aquest any, davant l'autoritarisme i l'actitud personalista del batle els regidors independents dimitiren. Quedant com a components del Consistori: 3 regidors d'UCD, 3 de C.D. (entre ells el batle) i l'independent de Binimar (7 d'un total de 11).

Oh ventura! Què descansats quedà la majoria municipal després de la dimissió de l'oposició. Tan tranquils que

les sessions plenàries —abans tan llargues i a voltes polemiques— ara amb mitja hora estan llestes. Quasi pareix que se fa la cerimònia pública per donar-li el caire legal i oficial, i així aprovar o acordar allò que el batle i el seu sumis braç dret han pactat prèviament.

El públic continua fidel assistint a la cerimònia, però jòh dissort!, com a espectador mut, ara ja no pot demanar res públicament, perquè el batle —molt llest— ja no convoca sessions plenàries ordinàries, sinó totes extraordinàries, ben alerta a incloure-hi el punt de "Pregues i preguntes". Així el poble resta amb la boca closa, callat. Fins quan...

Uep! ara que la calor ha arribat i les vetlades són llargues, que heu sentit dir res de festes? Només un comentari al plenari de maig a abril: "no hi ha doblers", com si això for nou.

A més per fer festa el que més falta fa no són doblers. Participació col·lectiva és el que manca per unes festes populars on hi hagi Cultura, diversió i esport.

Col·lectiu Selvatgi

MARIA DE LA SALUT

ANEM ENDAVANT!

Aquest poble —sobre el paper— encara no ha complert 150 anys i ja és motiu d'un dit popular per quan les coses s'embruten: "acabarà com la processó de Maria".

Els més vells del lloc en recorden detalls, alguns noms i no volem parlar dels motius. La mateixa actitud es mostra davant una brega entre el darrer batle franquista i el director de l'escola/secretari de la Càmbra Agrària. O, també, davant les desmesures fi de festa de la Mare de Déu dels darrers anys. Han estat fets que han ocupat paperassa dels diaris de Ciutat i que vénen a reforçar el tòpic.

Els derrotistes afegixen que "a Maria no es pot fer res". I els optimistes-oportunistes de torn, que "Maria podria ser una basca d'oli, si...". Són grans veritats, que comporten una grandiosa mentida. Com tots els tòpics.

Però ni el més convençut de totes aquestes fal·làcies, gosaria afirmar que les properes eleccions no puguin ser per l'esquerra o per la gent decidida a canviar aquest estat de coses que sembla un cacau.

Han estat, precisament, aquells que es perfilaven com a protagonistes del canvi a fer els qui han negat d'entrada la possibilitat. Les converses entre l'Agrupació Socialista i una àmplia diversitat d'individus, que omplien un gran espectre ideològic, es dissolguen en el silenci caparrut propi de l'infant que no li fan allò que ell vol.

EL MALENTÈS D'UNA ENTESA

Deixar el treball per un demà més oportú és, moltes vegades, acceptar les coses tal com estan. Fa l'actitud dels actuals dirigents municipals. I resignar-s'hi, tal volta, no sia altra cosa que un pecat d'impotència i d'indolència, per part d'aquells que saben que és possible tirar endavant, però es conformen amb dubtoses actes de fe, dolorits per una manca d'estimació sucursal i de reconeixement senyorilvol.

La necessitat d'organitzar una àmplia candidatura unitària per afrontar les properes eleccions municipals sorgí en les converses de cafè d'una manera una mica informal. Després començaren les processons cap al local de l'Agrupació Socialista sense saber massa bé que s'anava a fer ni amb proporcions gaire clares. Talment una joventut que sap que ha despertat l'interès de l'home madur.

I si aquest era el paper que jugava bona part dels assistents a les converses, els socialistes del PSOE eren conscients del seu paper d'home madur: tractar matrimoni era el seu objectiu. Els socialistes —i els altres, tam-

bé— eren conscients que l'alternativa socialista té un espai polític: a totes les confrontacions polítiques ha tret més del 30 per cent de vots locals. Però, mentre els socialistes tenen clar el seu paper de fadrí madir i saben que, amb una mica de feina i un poc de sort, poden sobrepassar el 40 per cent i, tal volta, guanyar; els altres estan anegats en el dubte i cercant l'excusa per deixar la cosa congelada.

I, al final, cada un a caseva parlant de males intencions, d'immaduresa, fent inventari de coses a retreure... i sabent que tot pot anar bé si tots aflixuen i que cel i infern n'estan entrespolats de bones intencions. I, precisament, aquí on viuen no és el cel, però tampoc no és l'infern.

LES ELECCIONS A LA CAMBRA AGRÀRIA

Diuen que un desengany novell n'evita un de vell. I pot ser que les eleccions que vénen pel juny a la Càmbra Agrària facin obrir els ulls a aquells que els tancaren i que es desfici el maletès de la desentesa.

Per allò d'arreglar el cens, aquestes eleccions que s'havien de fer a l'abril s'han ajornat fins al juny o, tal volta, més. I és curiós que no se'n tractés a les trobades de l'entesa: prova de la seva ingenuïtat o de les "males" intencions de les quals parlen uns i altres. I és que a un poble pagès si no importen els assumptes del camp, és com una parella a qui no interessa besarse, al menys.

Es clar que a la Càmbra no cauen les vint-i-busques de mil cada mes, però les capades valen qualche cosa més que una copa. I, per això, interessa als aprofitats de sempre aferrar-se en aquest lliit, que no és, precisament, d'espines.

Veure com s'hi colguen serà un avenç de com pessen fer-ho a l'Ajuntament l'any que ve. El batle, interessat com és ell, preten tornar ser elegit, malgrat les banyes i la mala banya que li mostren els seus. Els sectors més reaccionaris volen fer una candidatura a l'Ajuntament d'independents, presentant batalla a UCD per allò d'estar lligats a idees. Diuen de no tenir-ne cap, que és tant com dir que aquí no hi cabem tots o que el garrot ha d'estar en mans pròpies, que ja són idees, i prou conegudes.

PER L'AGRUPAMENT DE FORCES PROGRESSISTES

Més que un tall diferenciador entre dretes i esquerra, les postures polítiques al nos-

tre poble es diferencien, precisament, entre aquells que s'arremolinan en torn als "poders fàctics" i els que caminen per lliure amb idees pròpies i imaginació per aironar un futur no gaire fàcil.

Més difícil que guanyar unes eleccions, és aguantar quatre anys a l'Ajuntament sense haver d'acotar el cap: no es pot improvisar una gestió municipal oberta i democràtica. Exigeix un esforç molt més gran que el de continuar i superació imprescindibles per treballar en temes culturals o gestionar entitats esportives i ciutadanes d'una manera independent en contra de multitud de pressions. Hi ha tot un cúmul de problemes urbanístics, sanitaris, administratius, d'hisenda... irresolubles de cop o volta.

Totes aquestes espinosas qüestions es compliquen cada dia que passa i les solucions es fan més difícils, i les coses reneugen a ser canviades a mesura que la població va envellint i minvant, amb totes les seves conseqüències.

No queda ni lloc per al populisme. Ningú pot jugar a Salvador sense actualitzar uns padris i unes taques municipals que regeixen des de fa més de 20 anys. I això és antipopular. Nedam contrarietat, i ens anegam tots, o salvam les coses salvables.

Es per totes aquestes coses, però, sobretot, per ésser un poble petit que va a menys, que estan condemnats a haver-nos d'entendre més enllà dels partits, tots aquells que pensam que el garrot ha d'ésser exclusivament nostre. A un termini mitjà, a debatre el futur del poble. A curt termini, a agrupar forces per realitzar les coses realitzables. I sempre al diàleg i a la participació. Si no, qui ens arregla el poble? Tal volta, els negociants de Ciutat? I és que també els marianchos de dissabte i diumenge estan implicats en aquest agrupament si volen seguir vivint.

Cal, doncs, recórrer les converses, però sobre temes concrets, amb programes davall el braç, amb un cert formalisme: cal ampliar el nombre de participants, anomenar una taula moderadora, posar un ordre del dia...

Quant? ¿Com? ¿on?... No és un problema massa greu. I, tal volta, algú dirà que no serveix de res. Però sempre es podran treure conclusions que indiquin un camí als partits o als més animats. Però, sobretot, ens serviran per poder assumir les diferències d'una manera lúcida. I no frustrant i impotent. Com ara mateix.

A.E.

GRAN RECITAL CONJUNT

ANA BELEN
VICTOR MANUEL

Auditorium

30, 31 Juliol i 1 d'Agost
tres únics dies

TELES MALLORQUINES
I ROBA DE LLENGOS

a
CAN OLIVER

Carrer Victòria, 1
Tel. 631288 Soller

UN VIATGE A FLANDES (i II)

Els Països Baixos varen ésser lloc de confluència de pobles llatins (o llatinitzats) i germànics. A través d'un procés dels més agitats de tota Europa, en arribar al Renaixement els Països Baixos havien passat a l'òrbita dels Habsburg, després d'haver estat fragmentats entre l'Imperi Germànic i la Corona de França. A Flandes va néixer el qui havia d'esdevenir Carles I d'Espanya i V d'Alemanya (com ens ensenyen els manuals espanyols). Un moment, Flandes va posar confiança en Carles V, però ben prest la decepció es féu sentir: Carles V va ésser un monarca profundament castellà, malgrat la seva naixença. Mentrestant, diferències econòmiques, socials i de religió anaven obrint un fossat entre les províncies del Nord, que amb el temps havien d'esdevenir l'actual Holanda, i les del Sud. A la fi la revolta va esclatar i el modern Estat holandès en va néixer. La important ciutat d'Anvers va romandre dins les províncies del sud i (cosa importantíssima, com veurem, dins la història de la llengua flamenca) la seva elite intel·lectual emigrà a Holanda, especialment a la tolerant Amsterdam. El segle XVII, la pressió francesa es fa sentir feixugament, contra el domini castellà a Flandes (el duc d'Alba de mal record!). Un moment, França arribà a ocupar les províncies del nord (Holanda) i del sud, i en va fer un sol Estat. Però diferències religioses (nord predominantment calvinista i sud majoritàriament catòlic) i econòmiques feren impossible aquesta unió.

Què succeïa, mentrestant, del punt de vista lingüístic? Diaguem, per començar, que flamenca i holandès no són sinó branques d'una mateixa llengua,

conseguida internacionalment com a neerlandès. Es tracta d'una llengua germànica, molt emparentada amb l'alemany. I els primers monuments literaris neerlandesos provenen, justament, del sud, de l'actual Flandes, on la literatura florí molt més que no al nord. Amb la càrrega d'Anvers, la intel·ligència flamenca, com hem vist, emigrà cap al nord, i Flandes, sota domini castellà primer i sota influència francesa després, començà, del punt de vista lingüístic, un destí ben semblant al de tantes altres nacionalitats europees oïegades. Mentrestant, a Holanda la llengua seguia un procés de desenvolupament normal. Reparem el paral·lisme i els punts de semblança Flandes-Galícia, Holanda-Portugal: més avall hi tornarem.

A la darreria del segle XVIII i dins la primera meitat del XIX pren forma definitiva l'Estat belga actual, format en bona part com a Estat també entre Alemanya, França i Anglaterra. En el moment de la seva formació i predominarà la majoria valona, de llengua francesa, sobre la minoria flamenca. Comença la lluita, la llarga lluita dels flamencs per aconseguir els drets lingüístics i socials dins l'Estat belga. El francès és la llengua que hom els imposa i hauran de combatre ferm per anar aconseguint, de mica en mica, parcel·les de poder com més va més importants. Durant aquest període es produeix un capgirament econòmic: la predominança econòmica valona cedeix el lloc a la puixant indústria i al comerç flamencs. I, al mateix temps, una taxa de natalitat especialment alta a Flandes fa que, de minoria, esdevinguin majoria, alhora que els valons romanen en minoria. La llengua

flamenca és afavorida pel clerical catòlic que, com en tants de casos, adopta postures reaccionàries (el francès és la llengua dels llibre-pensadors) i avançades, del punt de vista nacionalista.

Ara, els valons retreuen als flamencs que llur llengua no és sinó un agregat de dialectes molt diferents els uns dels altres (el català és, enfront del flamenca, una llengua fortament unitària), que és una llengua poc parlada,

etc... arguments (?) tots que coneixem ben bé a Mallorca. I, dins Flandes, assistim a la formació de dues tendències: la dels qui voldrien perpetuar la fragmentació dialectal, que cadascú escrigui tal i com es parla al seu redol (els gonnellistes mallorquins pretenien una cosa semblant), i que, per als temes de volada, se serveixen del francès, i els qui aspiren a tornar al flamenca la dignitat de llengua de cultura apta per a totes les

formes de la vida moderna. Aquests darrers arriben, per la força de les coses, a propugnar la solució que sembla més lògica: la unificació amb els parlars del nord, és a dir amb l'holandès, branca de la llengua que no ha passat per les vicissituds de la branca flamenca. Avui dia els problemes gramaticals han pràcticament desaparegut i una comissió mixta holandesa-flamenca regula la llengua. Potser convendria que els gallecs, esquei-

tats per discussions lingüístiques, es girassin cap a Flandes i veiessin com se n'han sortit, aquella gent que tenien un problema semblant al d'ells.

El punt de conflicte és Brussel·les. Així com, en territori flamenca, la sola llengua oficial i d'ensenyament és el neerlandès, Brussel·les, dins territori flamenca però molt a prop de la frontera lingüística, és bilingüe, amb el risc que el francès hi vagi guanyant terreny. Els flamencs ho consideren com un càncer que es pot anar estenent, com un "gebieds roofd" (robatori territorial), i aquí és el punt principal de fricció lingüística a Bèlgica. Aquí hi ha els problemes que, de lluny, vénen a afectar els guies turístics mallorquins com el del començament d'aquest article.

El problema de Brussel·les és lluny d'ésser resolt. Naturalment, i com sempre, és la manifestació més vistosa d'unes tensions socials i econòmiques: els valons enyoren el predomini perdut, ara guanyat per la potència econòmica flamenca i per la seva creixença demogràfica.

La qüestió està així: relativament estabilitzada. Els flamencs han aconseguit la major part de llurs reivindicacions, però les tensions interiors de l'Estat belga amenacen, de vegades, de fer-lo esclatar. És probable que la solució sigui, com molts assenyalen, l'Estat federal.

Nota: Tenim, en català, un llibre molt interessant sobre el tema: La Guerra dels Belgues, d'A. du Roy, volú (irou) que es coneixi), editat per la desapareguda Edició de Materials.

Miquel Adrover

PLAGUETA

QUADERNS DE LLENGUA I EXPERIÈNCIES

Autors:

Gabriel Janer, Bartomeu Rotger i Miquel Vives

**Un quadern cada curs de 1^è, a 5^è d'EGB
perquè els nins facin viure la nostra llengua.**

SANTILLANA
Llibres que fan escola

24 de
juny

Sant Joan
Solstici d'estiu

Festa
Nacional
dels Països
Catalans

Des de fa dos anys se celebra la Festa Nacional dels Països Catalans per Sant Joan, solstici d'estiu.

Enguany ja s'han constituït comissions a més de 2.000 indrets dels Països Catalans.

Les formes de celebració seran diversíssimes, des de recitals de cançons fins a marxes ciclistes, a part, és clar de les formes tradicionals de les fogueres moltes encenses amb el foc del cim del Canigó, la coca i la revellina típiques de la Nit de Sant Joan.

Cul aclarir que aquesta festa té un plantejament cultural perquè són organitzacions culturals les que l'han plantejat i organitzat, definint-la com de retrobament de tots els catalans, és a dir, d'afirmació i difusió dels Països Catalans, de celebració i de retrobament de la nostra identitat profundament sentida pel nostre poble, perquè creiem que serà una eina en el camí del retrobament de la nostra identitat nacional i perquè aquesta Festa, proposada per Sant Joan, entra en contacte amb les arrels ancestrals de la nostra comunitat que l'ha mantinguda viva durant segles, de Salses a Guardamar i de Fraga a Noya.

A continuació publicam el manifest d'enguany fet pel nostre amic Josep Maria Llompart, que com tots sabem ha rebut fa uns dies —i ben merecud— el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes.

Manifest

De bell nou els focs de Sant Joan perfumaran la nit. Un any més haurà planat damunt la nostra difícil, aspra taminada. No hem escurçat el pas, emperò, i l'alba dels Països Catalans es beslluma a l'horitzó. Fa anys, segles, que vam emprendre el pelegrinatge. Hem tastat l'amargor del menyspreu, la nit fosca de l'opressió, de la persecució i de la mentida. Però les nostres passes no s'han deturat. Hem hagut d'aprendre de lluitar i de patir. Sabem que un dia vencerem.

Fa setanta-cinc anys que un poeta de Mallorca expressava el sentit profund de la Festa Nacional dels Països Catalans. El seu esguard s'escampava en la vespada màgica de Sant Joan sobre l'heretat nostra, "solcada pel tremolenc atzur mediterrani", i veia com batgevan d'un sol batec unison i vibrant "els milions de cors de nostra raça". El temps ha passat; la història, mesella de malsons, d'esperances i de fidelitats difícils, ha fet via damunt els nostres Països però la visió no s'esborra, l'espurna de la

nostra identitat nacional roman encesa, roent, florida de presagis i d'estímul, com el llumeneret blau de la rondalla.

Hi arribarem, si a Déu plau. Perquè ho va dir un altre poeta "cada poble sols ateny son astre seguint per la seva òrbita", i l'òrbita de l'estel que ens identifica assenyalava l'albada clara i neta dels Països Catalans. Ho he proclamat en alguna ocasió i ho repetesc ara: no hi valen separatismes de cap mena; o ens salvarem tots plegats o ens enfonsarem tots plegats. Que ho sàpiguem els compatriotes del Principat, els del combatut, estimadíssim País Valencià, els de Catalunya Nord. Fou encara un poeta qui ho va dir: Si cap nació no admet incorporacions arbitràries, tampoc no admet mutilacions arbitràries.

Que l'espurna encengui de bell nou els focs de Sant Joan i que la fe mai no extingida ens agermani. El camí és encara llarg, però les passes no cessen i ens acostem, a poc a poc i amb fermesa, a la claror definitiva del sol.

L'OPINIO DEL PSM SOBRE EL PLA D'INVERSIONS PÚBLIQUES

Una vegada analitzats els pressupostos del PIP i la proporció que correspon a les nostres Illes, 0,867 per cent del total, creim que no fa més que continuar en la política econòmica a què han estat sotmeses les Illes. No es pot comparar els ingressos que proporcionam a l'Estat, amb els que rebem. Desconeixem quins han estat els criteris en què el govern ha basat els seus càlculs. D'estar basat en criteris demogràfics, ens pertocaria més del doble de l'assignat. Aquest criteri sembla ésser l'aplicat pel govern a l'hora de fixar la participació demogràfica de cada regió espanyola al Parlament o al Congrés, però no a l'hora de repartir les inversions. Tampoc sembla que es tenguí en compte els ingressos que l'Estat ha realitzat a les Illes. Perquè en tal cas encara seria més desproporcionada la diferència.

L'assignació d'un 0,867 per cent del total del PIP a les nostres Illes, en el trienni 82-84, en uns moments en què sembla que ens volem concedir un estatut d'autonomia, ens fa desconfiar altra volta de les possibilitats autonòmiques. Amb una autonomia que només dedi-qui un 0,33 per cent a agricultura i pesca, 0,13 per cent a indústria i energia, com podem aplicar les nostres recerques? Davant aquesta realitat no tenim més remei que ésser pesimistes, una autonomia sense recursos econòmics és impossible de practicar.

EL CATALÀ A LA UNIVERSITAT

A mitjans d'aquest mes de juny el Rectorat de la Universitat de Ciutat envia a totes les seves Facultats i Escoles Universitàries un "Projecte de Normalització de la Llengua Catalana a la Universitat de Ciutat", elaborat per la Junta de Facultat de Filosofia i Lletres cap a les darreries de 1980.

Reproduïm aquest document pel seu lògic interès, i com un deure de "Mallorca Socialista" cap als seus lectors.

PROJECTE DE NORMALITZACIÓ DE LA LLENGUA CATALANA A LA UNIVERSITAT DE PALMA. APROVAT PER LA JUNTA DE FACULTAT DE FILOSOFIA I LLETRES DE L'11 DE NOVEMBRE DE 1980

La normalització de la nostra llengua és una necessitat sentida vivament en aquests moments pels sectors més dinàmics de la nostra societat, que tenen consciència que només amb la dita normalització, progressiva però inequívoca, es podrà arribar a la recuperació i assumptió de la identitat del poble de les Illes Balears.

La Universitat vol participar de manera activa en l'acompliment d'aquests objectius i per això es creu en el deure de cercar les solucions i els mitjans eficaços perquè, en el terme més curt

possible, el català sia idioma normal de la vida universitària, tant en l'aspecte acadèmic com en l'administratiu.

També és conscient, però, que l'existència de sectors universitaris d'origen immigratori que encara no han après la llengua del país planteja la necessitat de procedir gradualment, de manera que es reconegui als professors i alumnes el dret d'utilitzar la pròpia llengua, catalana o castellana, i es faciliti als castellanoparlants l'accés a la llengua catalana, de manera que tothom pugui usar el seu idioma i entendre l'altre.

Serà necessari, doncs, distingir dos tipus d'actuacions:

- a) actuacions de caràcter col·lectiu, en les quals serà prioritari l'ús del català (retolació d'edificis, impresos, avisos, etc.).
- b) actuacions de caràcter

personal, en les quals cada universitari elegirà lliurement la llengua en què s'expressi millor o que més li plagi (classes, exàmens, treballs, instàncies, etc.).

D'acord amb aquesta principi, es resol:

1. Són llengües oficials de la nostra Universitat la catalana i la castellana.
2. Les actuacions de caràcter col·lectiu o públic de la Universitat o de les seves Facultats es faran prioritàriament en català, evitant, fora de casos excepcionals, la duplicació de textos.

Aquest punt inclou:

- a) els noms de la Universitat, rectorat, facultats, escoles, instituts, etc., als frontis o façanes.
- b) la retolació interior dels edificis.
- c) les convocatòries a juntes, claustres, comissions, etc., així com les actes de les sessions.
- d) les comunicacions i avisos col·locats als taulells d'anuncis o publicats a la premsa.
- e) els impresos de secretaria (matrícula, carnets de facultat o escola, paperetes d'examen, actes, expedients, instàncies, certificats, ofícis, cartes, informes, llibres de comptabilitat, rebuts, etc.).
- f) el contingut dels impresos essencials a l'apartat anterior s'anirà formalitzant en català de manera progressiva, d'acord amb les possibilitats del personal administratiu.
3. Les actuacions de caràcter personal admetran l'elecció entre les llengües catalana i castellana per part de l'interessat. Aquest punt inclou:

a) l'elecció de la llengua per part del professor en les explicacions de classe, en plantejar els exàmens i en

b) l'elecció de la llengua per part de professors i investigadors en fer qualsevol tipus d'escrit referent al seu treball.

c) de manera general, l'elecció de la llengua per part de qualsevol universitari en adreçar-se a les autoritats o als companys i viceversa (instàncies, cartes, salutacions, etc.).

4. Per tal de poder dur a terme tot quant disposa la present resolució, el Rectorat, les Facultats i les Escoles Universitàries organitzaran cursos de llengua catalana per a professors, alumnes i personal no docent, per a la qual cosa la Universitat inclourà als seus pressupostos les quantitats corresponents. En el cas del personal no docent administratiu, la necessitat d'aquests cursos és més urgent i seria convenient assegurar-ne l'assistència.

Provisionalment, i per motius d'urgència, el Rectorat, les Facultats i les Escoles Universitàries inclouran així mateix als seus pressupostos els honoraris d'un corrector traductor de català.

En les primeres oposicions, comptarà com a obligatori.

LLIBRES DE TEXT I LLENGUA CATALANA

Jordi Nonés (1) referint-se al període de 1.833-98 i parlant de renovació escolar ens diu: "...els canvis que s'introdueixen són més de caire didàctic que no pas pedagògic. La generalització del llibre de text, àdhuc al nivell primari, constituïa un avenç considerable en relació amb l'escola del segle XVIII i de principi del XIX, sobretot si pensem en la poca preparació dels docents".

Hom pot constatar, actualment, que si el llibre tingué quelcom de renovació didàctica s'ha anat perdent al llarg del temps i que, en la majoria dels casos, suposa tot el contrari. Si bé en el cas nostre, el de les escoles de les Illes, el llibre de text en llengua catalana pot ser que suposi un avenç, com ho suposà aquella generalització del llibre de text en el segle passat. Cal dir-ho clar, també, pel mateix motiu: la deficient preparació dels professors de les Illes en llengua catalana.

Tots sabem que no poden culpar-nos a nosaltres, els mestres, per aquesta poca preparació. Tanmateix, d'aquí a uns anys és probable que ens hàgim de confessar.

Es per això que hem de rebre amb molt de goig els llibres de text en llengua catalana i agrair la tasca que van realitzant mestres, pedagogs, lingüistes, escriptors... per tal que es restin possibles entrebanques que puguin impossibilitar l'ensenyament del català.

Ara voldria parlar un poc sobre els llibres Plagueta de l'Editorial Santillana, els autors dels quals són: Miquel Vives Madrigal, Bartomeu Rotger Amengual i Gabriel Janer Manila. Ja són a l'abast de tothom els llibres Plagueta 1, 2, 3, 4 i 5. Els dos primers dirigits al Cicle Inicial i els altres al C. Mitjà. No és difícil trobar deficiències a qualsevol llibre de text però, pens, els desavantatges d'un llibre de text venen donats més per la deficient utilització del llibre que pels defectes del mateix. O, millor dit, pel grau d'adoració que es tingui del llibre de text en si.

Es així que només parlant de les qualitats, diguem-ne positives, dels llibres "Plagueta". Correntment, els llibres de text posen "s'arada davant es bou", en canvi, aquests, crec jo, col·loquen cada element al lloc que li correspon. M'explicaré. A l'hora de fer un llibre sempre es té tendència a exigir de l'alumne més del que realment es pot requerir, és a dir, no hi ha una adaptació del llibre a l'alumne —molt difícil d'encertar— i el que és més trist, ni tan sol es destrin un intent d'aproximació. Cree que no és el cas dels llibres "Plagueta" puix que, al manco s'entrevue aquest intent. Si s'aconsegueix o no, l'experiència ho dirà.

Un valor a destacar és el de l'elaboració del llenguatge utilitzat. Els autors parteixen del llenguatge més pròxim a l'alumne (veure les plagues 1 i 2) per abordar, de mica en mica, el llenguatge estàndard mitjançant la utilització de textos literaris. També, cal dir que no són llibres de llengua en sentit estricte sinó que a partir d'experiències viscudes —aquestes vivències no depenen del llibre sinó del mestre— pels nins s'intenta enriquir i perfeccionar el llenguatge de l'alumne.

J. O.

ANGEL TERRON, DOCTOR PER LA UNIVERSITAT

Angel Terron i Homar, el químic poeta per uns o el poeta de la Química per altres, presentà el passat dia 15 de juny la seva Tesi Doctoral: "Complexes de Metalls amb Adenina i Adenín Nucleòtids", a la Sala d'Actes de la Facultat de Ciències de Ciutat.

La defensa de la Tesi fou brillant i magistral, digna del nou doctor i digna de l'ideal universitari.

El Tribunal que jutjà el Treball concedí la màxima qualificació d'Excel·lent "cum laude".

Vagi la nostra enhorabona al nou doctor, i a la Universitat de la Ciutat de Mallorca per acollir tan digne investigador en el seu si.

Redacció "Mallorca Socialista"

MALLORCA SOCIALISTA

C/. Temple n.º 7 - Ciutat de Mallorca - 1

Tels. 22 14 14 - 22 16 26

BUTLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom _____

Adreça _____

Població _____ Tel. _____

M'interessa una subscripció:

☐ Anual 500 ptes.

☐ Anual 1.000 ptes. (Ajuda)

Forma de pagament:

☐ Rebut domiciliat a un Banc

Banc _____ Suc. _____

Compte n.º _____ Titular _____

☐ Enviaré l'import { Taló n.º _____

Gir Postal _____

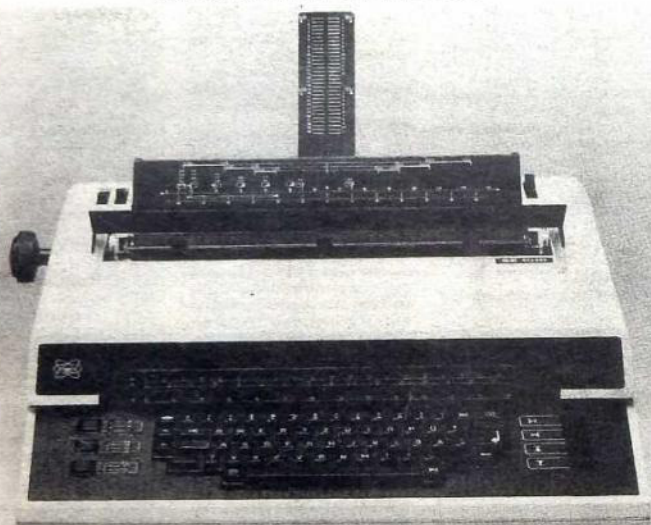
Signatura, _____

Mecanizaciones Baloar de oficinas, s.a.

Carrer Bunyola, 7 baixos, tel 200312-200846 Ciutat
Delegació a CALA MILLOR, carrer Colon, s/n. (Devora Disco Cosmos)

SE 1010. LA TERCERA GENERACIÓ DE MÀQUINES D'ESCRIBRE FA MÉS FÀCIL EL MECANOGRAFIAT AL GIRAR LA MONYECA

Caixes registradores electròniques

121 PD. La professional amb memòria i pantalla digitron adicional

La calculadora d'oficina 121 PD és coneguda i apreciada en tot el món per la seva rapidesa, seguretat i versatilitat. La seva pantalla digitron "de control" la fa pràcticament infal·lible. La seva memòria independent

d'acumulació permet fer càlculs intermedis en qualsevol moment, sense que quedi esborrat per això el càlcul principal en marxa, i la seva perfecció tècnica és igual al nostre perfecte servei.

Oferiu-vos un regal que sigui encertat:

APECO M-520/ 525

Una petita joia de copiadora!

La vos podeu oferir! APECO M-520, copiadora en toner sec:
La tecnologia de demà, avui... i quina petita joia!
Còpies netes, ben contrastades i perfectament llegibles com les imprimides.
Gràcies a l'exclusivitat de nostre toner "mat".

OPERACIÓ CANVI

MÀXIMA VALORACIÓ DE LA SEVA MÀQUINA D'ESCRIBRE USADA